

пропаганда злагоди та гуманності по відношенню до своїх дітей.
«Приблизна програма таких шкіл» має бути слідуючою:

- Навчити батьків визнавати право дитини на особисте життя
- Довіряти дітям
- Поважати почуття іншого з батьків
- Забезпечити емоційний комфорт
- Говорити та діяти так, щоб діти відчували себе у безпеці та комфорті
- Розповідати дитині про власне ставлення до життєвих

цінностей

- Турбуватися про себе: мати вільний час, турбуватися про своє здоров'я, спілкуватися зі своїми друзями, приймати любов та позитив

- Заохочувати дітей займатися тим, що їм цікаво, проявляти та виражати любов до дитини.

Окрім усього вище зазначеного, необхідно реформувати освітню систему в галузі правознавства, для того, щоб діти знали свої права та обов'язки перед своїми батьками, і як майбутні батьки.

Але все ж необхідно не забувати, що Сімейний Кодекс передбачає, що батьки мають право на виховання своїх дітей тими методами, які вони вважають потрібне.

Отже, під час проведення дослідницької роботи, було з'ясовано, що проблема домашнього насильства й досі існує, і, на жаль, набуває все більших масштабів. Таким чином, якщо кожна людина буде підтримувати проведення цих заходів, якщо законодавство набуде більшої чіткості та лаконічності у тлумаченнях, з часом ця проблема буде викорінена назавжди.

Науковий керівник А. О. Шульга

УДК 342

ВІКТОРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА СКИРТАЧ

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Насильство є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини. Найпоширенішим і найбільш складним для протидії є домашнє насильство. На сьогоднішній день домашнє насильство набуло велику різноманітність форм. Найбільш поширеними на даному етапі є фізичне, сексуальне, економічне та психологічне насильство.

Від домашнього насильства, зазвичай, потерпають саме жінки. Домашнє насильство для жінок також виступає в примусових та дитячих шлюбах. У деяких країнах домашнє насильство виправдане та узаконене, особливо у випадках подружньої зради з боку жінки, і навіть підтримується юридично.

Особи, які чинять насильство, намагаються одержати владу та контроль над їхніми близькими партнерами. Також вони впевнені, що це не стане відомо іншим, або домашнє насильство є прийнятим в їхній країні. Наслідки домашнього насильства для потерпілих коливаються від хронічних проблем зі здоров'ям до важких психічних захворювань.

Домашнє насильство поширене по всьому світу. Конкретна статистика по домашньому насильству, важкодоступна або частіше просто відсутня. В більшості цих країн причиною домашнього насильства постає те, що стосунки між чоловіком і дружиною не передбачають рівності. Загалом, чоловіки вважають, що жінки мають їм підкорятися. Головним рішенням для жінок, що потерпають від домашнього насильства, це полишити стосунки з цим чоловіком.

В законодавствах більшості країн діє спеціальний закон про запобігання домашньому насильству. Загалом в усіх західних країнах і в багатьох пострадянських країнах домашнє насильство є окремим злочином.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

ЯНА ВОЛОДИМИРІВНА СКРИПНИК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО: ЗАПОБІГАННЯ ТА ПОДОЛАННЯ

Насильство дуже поширене і багатоліке. Що являє собою насильство, може зрозуміти тільки жертва. Людина, яка зазнала насильства, сприймає це як біль. Приклади насильства можна знайти скрізь: у сім'ї, посперечавшись із друзями, у школі, на роботі чи дорогою додому. Насильство ховається в словах, в загрозовій поставі людини і зовсім погано, коли доходить до фізичних дій.

Такі випадки караються. Вони кваліфікуються кримінальним кодексом як склад злочину «образа», «примус», «вимагання», «погроза» чи «тілесні ушкодження». Знущання також вважають формою насильства.

Образа відноситься до протиправних дій, спрямованих проти гідності та честі людини, вона закріплена § 185 кримінального кодексу.